

Sygn. akt V.2 Ka 434/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SSO Aleksandra Odoj-Jarek

SSO Lucyna Pradelska-Staniczek

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Agaty Dołhasz Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 r.

sprawy:

K. N. /G.-N./

c. J. i K.

ur. (...) w W.

oskarżonej o przestępstwo z art. 23 ust. 1,2 i 3 Ustawy z dnia 23.01.2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk, art. 270 § 1 kk, art. 270 § 1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 30 października 2014r. sygn. akt II K 413/11

I. uchyla zaskarżony wyrok odnośnie zawartego w punkcie 3 rozstrzygnięcia uniewinniającego oskarżoną od popełnienia przestępstwa z art. 23 ust. 1 Ustawy z dnia 23.01.2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych i art. 286 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Wodzisławiu Śląskim do ponownego rozpoznania;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. K. kwotę

420zł (czterysta dwadzieścia złotych) oraz 23% podatku VAT w kwocie 96,60zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV.obciąża oskarżoną na rzecz Skarbu Państwa opłatą za II instancję w kwocie 300zł (trzysta złotych) i zasądza od niej częściowo wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20zł (dwadzieścia złotych).

SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

SSO Aleksandra Odoj-Jarek SSO Lucyna Pradelska-Staniczek

Sygn.akt V.2 Ka 434/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 października 2014r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim uniewinnił oskarżoną K. N. od popełnienia zarzucanego jej czynu, polegającego na tym, że :

-w dniu 7 lipca 2005 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc jako współniczka firmy (...), Z. L. z/s w W. osobą uprawnioną do zajmowania się sprawami Spółki, dokonała obrotu paliwem ciekłym nie spełniającym norm jakościowych określonych w ustawie i zawierającym co najmniej 570 mg/kg siarki, przy dopuszczalnej zawartości siarki na poziomie 50 mg/kg, w ten sposób, że wprowadzając M. A. w błąd co do rzeczywistej jakości oferowanego do sprzedaży na stacji przy ul. (...) paliwa, doprowadziła go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 3.105,- zł stanowiących zapłatę za zakupiony przez niego olej napędowy w ilości 900 litrów, czym spowodowała uszkodzenie jego mienia w postaci silników 2 samochodów ciężarowych marki S. nr rej. (...) nr rej. (...)LC wyrządzając mu szkodę w łącznej wysokości 10.000,- zł,

tj. od popełnienia przestępstwa z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

Na mocy art. 44 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: zaświadczenia (...) nr (...) z dnia 10.11.2004 r. wystawionego na nazwisko B. J., zaświadczenia (...) nr 132/05 z dnia 20.01.2005 r. wystawionego na nazwisko M. P., faktury VAT nr (...) z dnia 14.07.2005 r. wystawionej dla M. A. na kwotę 17.500 zł oraz części dokumentacji S. K. zabezpieczonej w dniu 1.12.2005 r. w postaci faktur VAT z listami przewozowymi, opisanych szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych nr 3 pod poz. 111, 112, 2, 6-22, 50-56, 60, 97 i 101 na k. 1523-1524.

Na mocy art. 29 ust 1 Ustawy – Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. K. 1.932 zł plus 23% podatku VAT, łącznie 2.376,36 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust 1 pkt 4 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 300zł oraz obciążył ją w całości wydatkami postępowania.

Apelację od powyższego wyroku w tym zakresie wniósł prokurator zarzucając :

-błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, a polegający na niezasadnym przyjęciu, że dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności nie są wystarczające do uznania, iż oskarżona K. N. dopuściła się zarzucanego jej przestępstwa z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk opisanego w punkcie III aktu oskarżenia, podczas gdy prawidłowa analiza zebranego materiału dowodowego prowadzi do odmiennego wniosku.

Stawiając powyższy zarzut Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora odnośnie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, które w konsekwencji doprowadziły do uniewinnienia oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej w punkcie III aktu oskarżenia czynu okazała się zasadna i skutkować musiała uchynieniem w tym zakresie zaskarżonego wyroku i przekazaniem w tej części sprawy do ponownego rozpoznania. Należy jednoznacznie stwierdzić, iż dokonana w tym zakresie przez Sąd I instancji ocena materiału dowodowego jest mało wszechstronna, a przez to nieprzekonywująca. Można wręcz stwierdzić, iż razi ona powierzchownością. Sąd Rejonowy – jak wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku konstatuje, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do stwierdzenia:

- iż 9 lipca 2005r. pokrzywdzony dokonał zakupu na prowadzonej przez oskarżoną stacji benzynowej paliwa,
- iż paliwo to nie spełniało norm jakościowych,
- ilości nabytego paliwa ,
- związku przyczynowego pomiędzy zatankowaniem paliwa na należącej do oskarżonej stacji benzynowej a uszkodzeniem pojazdów.

Ta konstatacja doprowadziła Sąd meriti do konkluzji, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonej popełnienia sformułowanego w punkcie 3 aktu oskarżenia czynu. Wydaje się jednak, iż Sąd Rejonowy w swoich rozważaniach zupełnie pomija wyjaśnienia samej oskarżonej mimo, iż jak stwierdza w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku daje jej wyjaśnieniom wiarę. Tymczasem to właśnie wyjaśnienia oskarżonej potwierdzają, że do transakcji sprzedaży paliwa doszło , co czyni ten fakt bezspornym. Co więcej oskarżona w swoich wyjaśnieniach nie kwestionuje, iż pokrzywdzony nabył u niej paliwo złej jakości. Jakkolwiek fakt ten tłumaczy odmiennie niż pokrzywdzony tym , iż miał on podczas tankowania korzystać z dystrybutora, w którym znajdowały się „różne zlewki” zaś na samym dystrybutorze miała widnieć tabliczka (...). Brak zatem podstaw by mieć jakiegokolwiek wątpliwości co do faktu, iż złej jakości paliwo pokrzywdzony nabył na stacji paliw oskarżonej. Odmienne okoliczności nabycia tego paliwa wynikają z różnic w tym zakresie pomiędzy wyjaśnieniami oskarżonej a zeznaniami świadków: A. P., S. P. i M. A.. W tym zakresie przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd winien przy odwołaniu się do zasad logiki i doświadczenia życiowego dokonać oceny rzetelności tych dowodów, a następnie dokonać prawidłowych ustaleń faktycznych. Odwołując się do kolejnej części wyjaśnień oskarżonej skonstatować należy, iż ta nie kwestionowała także związku przyczynowego pomiędzy faktem zatankowania u niej przez pokrzywdzonego złego paliwa a uszkodzeniem jego pojazdów- wszak nie da się inaczej zinterpretować deklaracji oskarżonej do naprawy tych uszkodzonych pojazdów i wystawienia faktury obrazującej koszty tej naprawy. Powyższe jak się wydaje dość proste w wymowie logicznej wywody wskazują, iż stawiane przez Sąd Rejonowy nierozstrzygnięte zagadnienia dające asumpt dla uniewinnienia oskarżonej mają charakter wyłącznie pozorny. Oczywistym jest, iż paliwo przebadane w pojazdach pokrzywdzonego z uwagi na zmieszanie go z innym paliwem nie pochodzącym ze stacji paliw oskarżonej nie jest tym samym i ma inne parametry niż to, które zostało przez pokrzywdzonego zatankowane na stacji paliw oskarżonej. Tym nie mniej tak dla pokrzywdzonego jak i oskarżonej jest oczywistym, że paliwo zatankowane przez pokrzywdzonego było złej jakości. Jakkolwiek Sąd meriti nieco bagatelizuje fakt jednoczesnego uszkodzenia tych samych podzespołów dwóch pojazdów tuż po zatankowanie przez nich paliwa na stacji oskarżonej – stwierdzając, iż już wcześniej ulegały one uszkodzeniom, tym nie mniej fakt jednoczesnego uszkodzenia tych samych podzespołów po zatankowaniu paliwa na stacji oskarżonej jako zjawisko przypadkowe jest mało prawdopodobne. Jak wcześniej wspomniano również dla oskarżonej ten związek przyczynowy był oczywisty. Gdyby jednak Sąd w dalszym ciągu miał w tym zakresie wątpliwości można ewentualnie zwrócić się o stosowną opinię biegłego do spraw motoryzacji o stwierdzenie typowych uszkodzeń będących następstwem użycia niespełniającego norm (duże zasiarczenie) paliwa i czy uszkodzenia stwierdzone w pojazdach pokrzywdzonego takim skutkiem odpowiadają.

Wszystko to zdaje się świadczyć o tym, iż Sąd I instancji nie tylko powierzchownie, ale także dość jednostronnie przeanalizował materiał dowodowy w tej sprawie. Nie przesądzając w niczym ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy należy wskazać, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy przeprowadzić pełne postępowanie dowodowe (oczywiście dotyczące uchylonej części wyroku) przy czym przesłuchując oskarżoną i świadków skoncentrować

się na istotnych dla prawidłowego rozstrzygnięcia zagadnieniach, a pomijać kwestie marginalne. Wszystkie te zagadnienia muszą być poddane bardzo wnikliwej, wszechstronnej ocenie w oparciu o rzetelną analizę całokształtu okoliczności sprawy. Wyrazem tych dogłębnych rozważań winno być uzasadnienie wyroku (o ile zajdzie potrzeba jego sporządzenia), które należy sporządzić zgodnie z wymogami określonymi w art. 424 kpk.

Z tych względów Sąd Okręgowy uchylił w tej części zaskarżony wyrok i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

SSO Jacek Myśliwiec / spr./

SSO Aleksandra Odoj-Jarek SSO Lucyna Pradelska-Staniczek